

Ansvar bevidst, der paahviler ham som Finansminister, men jeg maa dog tillade mig at gøre den beskedne Bemærkning, at jeg allerede i forrige Samling ventede af hans Mund at høre det forløsende Ord med Hensyn til, hvorledes vi skulle klare den nu foreliggende Situation. Jeg ventede forgæves, og heller ikke i Aar ved Fremsettelsen af Finanslovforslaget i det andet Ting har den højtærede Minister i mindste Maade antydet, hvilke Planer han har til at raade Bod paa de Vanskeligheder, hvorunder vi nu leve. Han har bebudet, at vi maa se os om efter ny Skatter, men vi have ikke faaet af vide, af hvad Art disse skulle være. Jeg tillader mig at mene, at det er lidt uheldigt. Forholdet bør jo dog ikke være det, som den højtærede Minister nylig nævnte, at det vil glæde ham, hvis der ud af Forhandlingen kan fremgaa et for Statskassen mindre ugunstigt Resultat, det burde, synes jeg, være den højtærede Minister, der her gik i Spidsen, særlig da han, som jeg før sagde, nu har Flertallene i begge Tingene for sig og altsaa maa kunne føre igennem, hvad han vil. Jeg for mit Vedkommende tror, at et af de største Spørgsmaal ved dette Lovforslags Behandling bliver dette: Hvor stor en Ejendomsskyld skal der fastsættes? Jeg synes ikke, at man kan blive staaende ved disse $\frac{3}{4}$ pro mille. Det kan endog være et stort Spørgsmaal, om man kan nøjes med de $1,2$ pro mille, som Landstinget tidligere har foreslaaet. Jeg genkalder i ærede Medlemmers Erindring, at da dette Forslag blev fremsat, var det fra det daværende Flertals Side med den udtrykkelige Erklæring, at vi i og for sig fandt, at $1,2$ pro mille var for lidt, at Skatten altsaa burde sættes noget højere, men at vi ikke vilde forlange mere end dette, for at man ikke straks skulde kunne kaste os i Ansigtet: I forlange alt for meget, I ville bebyrde Ejendommene alt for stærkt. Jeg tror altsaa, at dersom det ikke maatte lykkes at komme overens om at forhøje den Sats for Ejendomsskylden, som den højtærede Minister har foreslaaet, vil denne Lov have Vanskelighed ved at trænge igennem.

Madsen-Mygdal: Jeg ønsker kun at gøre to korte Bemærkninger i Anledning af det, vi nys hørte fra den ærede sidste Taler. Ved Behandlingen af den første Sag i Dag omtalte han Ændringsforslag, som vare stillede af Flertallet i Slutningen af forrige Samling, og ved Behandlingen af denne Sag kom han tilbage til det

samme. Jeg skal ikke lade mig friste til at komme ind paa nogen Forhandling om disse Ændringsforslags Karakter. Jeg henholder mig til, hvad jeg i saa Henseende har haft Lejlighed til at fremsætte ved Slutningen af forrige Rigsdagssamling. En anden Bemærkning, som jeg ønsker at gøre over for det ærede Medlem angaaende Ejendomsskylden, er, at saa vidt jeg ved, har det ærede Medlem en meget væsentlig Del i Fremkomsten af Forslaget om Ejendomsskyld. Jeg ved ikke, om jeg tager fejl i saa Henseende, men i eet tager jeg i alt Fald ikke fejl, og det er, at naar vi ere gaaet ind paa en Ejendomsskyld af $\frac{3}{4}$ pro mille, saa er det som en Indrømmelse over for det daværende Flertal. Det er ikke, fordi vi have nogen særlig Kærlighed til Ejendomsskylden. Tværtimod, vi finde ikke heller dette Skattegrundlag retfærdigt, og naar vi ere gaaet med dertil, saa er det i Haabet om derved at naa et Resultat, altsaa som en Indrømmelse til det ærede Medlem og hans Meningsfæller. I øvrigt skal jeg heller ikke i denne Sag fortabe mig i Enkeltheder, men anbefale hurtig Fremme af den.

P. G. C. Jensen: Naar det ærede Medlem ytrede, at det var som en Indrømmelse til det daværende Flertal i Tinget, at man gik ind paa Forslaget om Ejendomsskyld, saa forekommer det mig at være en noget mærkelig Betragtning. Hvis man nemlig ikke var gaaet ind paa dette Forslag, hvad vilde Følgen saa være bleven? Ganske simpelt den, at 10,600,000 Kr. vilde være bleven ved at hvile paa de faste Ejendomme, det er jo ganske klart. Nu vil det ærede Medlem vel sige, at en Del af de 10 Millioner skulle føres over til Kommunerne og fordeles paa dem, hvorved noget igen kom Ejendommene til gode. Ganske vist, men Skatten, saaledes som den var foreskrevet i Loven, vilde blive ved at hvile paa disse Ejendomme med, som jeg sagde, 10,600,000 Kr., og jeg gad da nok vide, om det var nogen særlig Indrømmelse fra den Side, som det ærede Medlem taler for, naar han gik ind paa det Forslag, som vi fremsatte, og som gik ud paa at halvere Skatten, ja endog paa at gaa under Halvdelen, idet vi jo foreslog at borttage 5,600,000 Kr. af Skatterne paa de faste Ejendomme, saaledes at der kun blev tilbage 5 Millioner Kr. i Stedet for 10,600,000 Kr.

Madsen-Mygdal: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.